

sige, at i Løbet af nogle faa Dage, 5 til 6 Dage, kan hele denne Sag ordnes, medens man i Fjor brugte 2 Maaneder for at fremkomme med en Erklæring om, at det Forslag, man havde udarbejdet i Indenrigsministeriet, var saa tilfredsstillende, at man kunde tiltræde det.

J. C. Christensen: Jeg skal — navnlig efter de sidste Udtalelser — ikke blande mig i Spørgsmaalet om selve Valgkredsordningen. Jeg vil blot gøre det høje Ting opmærksom paa, at efter den Motivering, som vi hørte fra Forslagsstillerens Side, er Forslaget i Virkeligheden et Forslag, der er kommet for tidlig til Verden. Sagen er den, at det, han har villet, er at hindre Sagens Gennemførelse, indtil vi faa en Valgkredsordning. Men det, der stilles Forslag om, er ikke alene at hindre Gennemførelsen af disse Forslag, men ogsaa at hindre deres Behandling her paa Rigsdagen. Derfor siger jeg, at dette Forslag er kommet for tidlig til Verden. Men naar man i den Grad er et Fremskridtsparti, at Forslagene endog blive for tidlig fødte, tyder det paa, at Fremskridtspartiet selv er kommet for tidlig til Verden.

K. M. Klausen: Det undrede mig at høre, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der talte paa Højres Vegne, straks var villig til at afvise denne Sag. Det er ellers saaledes, at Højre alle Vegne taler saa stærkt som nogen om, at vi skulle have en anden Valgkredsordning. Højre gør saa stærkt som nogen gældende, at Byerne ere forurettede i høj Grad med den Valgkredsordning, vi have i Øjeblikket. Men nu ere de Herrer blevne saa forhippede paa at faa disse Militærlove — som jeg for Resten tror, de ikke faa noget ud af, det ender nok i den gamle Forsoning og det gamle Vrøvl igen —, at de ikke ville være med til, inden disse Forslag gennemføres, at skabe den rette Basis for deres Gennemførelse.

Det glædede mig at høre, at den højtærede Regering dog ikke helt har tabt Mund og Mæle, men at den ved Udenrigsministerens Hjælp kunde sige: Vi fraaade det fremkomne Forslag. Det kunde have været interessant at høre, af hvilken Grund de 6 tilstedeværende Ministre fraaade det. Men nu vide vi altsaa, paa hvilken Side de staa, nemlig at de ville fraaade det.

Saa skulde det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) nu træde frem og redde Situationen, og det vilde

han saa gøre paa den Maade, at hele Skylden skulde lægges over paa Københavns Kommunalbestyrelse. Det, han saa havde at sige, var, at i Fjor havde Københavns Kommunalbestyrelse, Magistraten og Borgerrepræsentationen, været 2 Maaneder om at gennemse det Forslag, der var sendt fra Indenrigsministeriet, og faa givet sit Svar tilbage til Ministeriet. Ja, 2 Maaneder er en lang Tid, men det er ingen Tid i Sammenligning med alle de mange Aar, i hvilke Regeringen har siddet og syltet disse Forslag. Vi have tiltrængt en retfærdig Valgkredsordning i mange Aar, og Regeringen har ikke gjort noget nævneværdigt Skridt for at faa den gennemført. Jeg kommer mere og mere til den Opfattelse, at den Kærlighed og Interesse, Regeringen har lagt for Dagen i denne Sag, er rent og skært Hykleri. Man mener ikke noget med den, man ønsker ikke denne Sag gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem bruger Udtryk, som ikke kunne passere.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Ringkøbing, kan derfor ikke med nogen Ret sige, som han allerede har sagt flere Gange, at dette Forslag er fremkommet for at standse Sagen. Det er udelukkende stillet for at faa et ærligt og retfærdigt Svar fra Vælgerne om en Sag, der sikkert er af større Rækkevidde end nogen anden Sag, vi have beskæftiget os med i mange Aar. Jeg forstaar heller ikke, hvorfor man er saa forhippet paa at piske disse Love frem, naar Regeringen og Forsvarskommissionen have været 6—7 Aar om at lave dette Udkast. Det var netop et Vidnesbyrd om, at Sagen slet ikke hastede. Derfor kan en lille Udsættelse paa 8—14 Dage ikke tage Livet af disse Forsvarslove. Enhver kan godt arbejde paa disse Love, saa meget han vil. Der er ikke noget i Vejen for, at Partierne kunne bestemme, hvilke af deres Medlemmer der skal ind i det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, og de Folk kunne saa sidde og arbejde paa samme Maade, som man gør i Landstinget, hvor de vælge Finansudvalg, førend de endnu have en Finanslov eller vide, om de faa nogen. Paa den Maade kunde Udvalget sætte sig ind i Forsvarslovene, og saa gik der slet ingen Tid til spilde.

J. C. Christensen: For at faa et ærligt og oprigtigt Svar fra Vælgerne maa man ogsaa lægge Sagen klart frem, ellers